

[Jens Høver.]

saadanne i det kommende Finansaar. Det samme Spørgsmaal blev rejst i Folketinget, og den højtærede Minister sagde dér, at han vilde tænke paa det; maaske Ministeren allerede har tænkt saa meget paa det, at han i Dag kan sige os, hvad han mener om Sagen, og om det er muligt, at ogsaa disse kan faa enten Laan eller Tilskud til nye Arbejder. Selve Lovforslaget indeholder jo ingen Bestemmelser om, at det ikke kan lade sig gøre, og — jeg havde nær sagt: hvad der ikke er forbudt, er tilladt. Men det var maaske rart nok, hvis Ministeren vilde sige et Par Ord ogsaa derom.

De abnorme Forhold, vi lever under i den Krigssituation, som nu hersker i næsten hele Verden, har jo ogsaa for vort økonomiske Liv afstedkommet mange Vanskeligheder, navnlig i Henseende til at holde Arbejdskraften beskæftiget. Jeg maa sige, at de Beskæftigelseslove, som Rigsdagen har vedtaget, og hvortil det foreliggende Lovforslag slutter sig, har i høj Grad bidraget til at lette Situationen for den store arbejdende Befolkning, og jeg har Lyst til i denne Forbindelse at udtale min Anerkendelse over for Ministeren og over for Ministeriet, fordi det, som jeg synes, har haft en lykkelig Haand til at sætte disse Ting i Gang, som har virket saa godt og har været saa god en Modvægt mod de onde Forhold, vi er stedt i.

Jeg vil slutte med at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og tilsiger dertil mit Partis Støtte.

Korsgaard: Lovforslaget er i det væsentlige en Forlængelse af Loven af 31. Oktober 1940. Jeg hilser det med Glæde, idet jeg mener, der er Brug for Loven baade for at skaffe Beskæftigelse til Haandværkerne, og fordi der er mange Ejendomme, som endnu trænger til at blive gjort noget bedre i Stand, end Tilfældet har været. Loven af 31. Oktober 1940 gav i Fjor en Masse Arbejde, saa meget, at det sidste Sommer var næsten umuligt at faa Haandværkere, i hvert Fald for dem, der ikke havde truffet Aftale med Haandværkere i god Tid. Jeg ved ikke, om Loven vil virke paa samme Maade i Aar; hvis imidlertid de 25 Mill. Kr., der er stillet i Udsigt, skal slaa til, tror jeg ikke, det vil gaa slet saa galt.

Af Ændringer, der er sket fra den gamle Lov til Lovforslaget, er der for det første den, at Tilskudsbeløbet og det Beløb, man kan faa i Laan, er sat ned. At Laanebeløbet er blevet mindre, har begge de ærede fore-

gaaende Talere sagt, at de udmærket godt kunde finde sig i; jeg tror endogsaa, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen mente, at der ikke var saa meget Brug for Loven i Aar, som der har været før. Deri ved jeg nu ikke, om jeg kan være enig med det ærede Medlem, for vel ved jeg, at der har været lidt rigeligt med Penge i den Tid, der er gaaet, men paa den anden Side tror jeg, at Indtægterne paa Landet i de kommende Maaneder vil blive meget smaa, saa at der vil blive tæret haardt paa den lille opsparede Kapital, der har været dér; for den Sags Skyld kunde der altsaa godt blive Brug for Loven. Men paa den anden Side mener jeg, at Sparekasserne, Pengeinstitutterne i det hele, ligger med rigelige Penge, saa at det vil blive meget let for dem, der ønsker Laan, at faa det, selv om de Laan, der kan faas gennem Staten, bliver mindre, ja, selv om de blev helt inddraget.

Derimod synes jeg, der begaas en Uretfærdighed ved, at Tilskudsbeløbet sættes ned fra 5 000 til 3 000 Kr. Navnlig synes jeg, det er uretfærdigt, at de Mennesker, som ikke fik søgt og ikke fik Tilskud i Fjor, men som søger i Aar, kun faar 3 000 Kr., hvorimod de, som fik Tilskud i Fjor, kan søge om 3 000 Kr. igen i Aar. Med andre Ord, de Folk, der har været heldige og søgt i Tide, kan i alt faa 8 000 Kr., hvorimod andre, der maaske trænger lige saa haardt, kun kan faa 3 000 Kr. Jeg havde gerne set, at det var blevet foreslaaet, at alle, der fik Tilskud i Fjor, ikke kunde faa mere end 3 000 Kr. i Aar, hvorimod de, som ikke fik noget i Fjor, kunde faa de 5 000 Kr. i Aar.

Jeg haaber, at Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg, saa at der dér kan blive Lejlighed til at tale med den højtærede Minister om det. Og jeg haaber, at den højtærede Minister ikke vil afvise Spørgsmaalet nu, jeg vil hellere vente og drøfte Spørgsmaalet med Ministeren i Udvalget.

I et Udvalg mener jeg ogsaa, der kan komme Oplysninger frem om andre Ting. Den højtærede Minister oplyste i sin Forelæggelsestale, at der i Fjor var anvendt 100 Mill. Kr. I Udvalget vil jeg gerne have oplyst, om man ved, hvor mange af disse Penge der er brugt til Arbejdsløn, hvor mange til Materiale og hvor mange til Laan. Det kan ogsaa have sin Interesse at faa at vide, hvor meget det har kostet at administrere Loven. Der sidder jo Udvalg rundt omkring i Landet, som faar et Vederlag for deres Arbejde. Det skal de selvfølgelig have, men jeg mener, at det ikke har været